

УДК 811.111'25:34

DOI <https://doi.org/10.52726/as.humanities/2022.1.21>

В. В. ГРОМОВЕНКО

доктор філософії (035 – Філологія), доцент кафедри іноземних мов професійного спілкування, Міжнародний гуманітарний університет, м. Одеса, Україна

Електронна пошта: gromovenkovikkos@gmail.com

<http://orcid.org/0000-0001-6706-3231>

О. О. ОДІНЦОВА

старший викладач кафедри іноземних мов професійного спрямування,

Донецький національний університет імені Василя Стуса, м. Вінниця, Україна

Електронна пошта: o.odintsova@donnu.edu.ua

<http://orcid.org/0000-0001-5644-3394>

Л. В. СОЛОГУБ

кандидат філологічних наук,

доцент кафедри іноземних мов для природничих факультетів,

Львівський національний університет імені Івана Франка, м. Львів, Україна

Електронна пошта: Solorena17@gmail.com

<http://orcid.org/0000-0001-9926-322X>

СУЧАСНІ СТРАТЕГІЇ ПЕРЕКЛАДУ АНГЛОМОВНОГО ЮРИДИЧНОГО ДИСКУРСУ

Переклад фахової лексики становить основу наукового перекладу, важливого засобу міжкультурної комунікації, і постійно привертає увагу дослідників. Особливо це стосується лексичних та термінологічних одиниць юридичної галузі, які за останнє десятиліття представлено великою кількістю лексикографічних видань, досліджень та публікацій. Від перекладача як посередника міжкультурної комунікації залежить її успіх. Безперечно, сучасні стратегії перекладу англomовного юридичного дискурсу – дуже відповідальне завдання для перекладача, яке потребує високого ступеня володіння ним обома мовами, багатогранного сприйняття мовної картини світу, а також відмінних знань тієї галузі науки, якої власне стосується переклад. Адже попри розширення міжнародних культурних й юридичних зв'язків у світі, використання сучасних засобів комунікації, на кшталт, світової мережі Інтернет, і пов'язане з цим взаємозбагачення різних мов і культур, перекладач повинен рахуватися з тим, що кожна мова – унікальна і розвивається самостійно. Їй притаманні власні мовні реалії, у ній закріплені власні культурно-історичні реалії, а також з'являються нові реалії та поняття, які ще не мають еквівалентів на момент перекладу їх на інші мови. Саме тому перекладач і виступає в ролі міжмовного посередника, який допомагає реципієнтам отримати необхідну для них інформацію, і в той же час, укорінює нові термінологічні лексичні одиниці у словниковому складі своєї рідної мови. Актуальність теми зумовила зростаючий інтерес сучасної лінгвістичної науки щодо вивчення концептуальних мовних явищ англomовного юридичного дискурсу, сприяла виявленню та систематизації засобів його мовної репрезентації. Аналізуючи приклади англomовного юридичного дискурсу, охарактеризовано універсальні закономірності та специфічні розбіжності.

Ключові слова: дискурс, текст, лексичні та граматичні особливості, адекватність.

Постановка проблеми. Питання глибокого розуміння концепцій та спеціальних термінів, що використовуються фахівцями для їх вираження вихідній та цільовій мовах як невід'ємної частини стратегії перекладу англomовного юридичного дискурсу, характеризують потреби професійних письмових перекладачів і включають в себе знання лексичних та граматичних особливостей обох мов у правовій сфері.

Актуальна проблема сучасних стратегій перекладу англomовного юридичного дискурсу – це переклад текстів юридичного спрямування, враховуючи його особливості лексичного, граматичного та стилістичного характеру. Цей різновид перекладацької діяльності став усе більш затребуваним і сьогодні складає основу наукового перекладу як важливий засіб міжкультурної комунікації, тому постійно привер-

тає увагу дослідників. Особливо це стосується лексичних і термінологічних одиниць юридичної галузі, що представлені інноваційним словотворенням, враховуючи асоціативно-порівняльну мотивацію.

Аналіз попередніх досліджень. Упродовж останнього десятиліття аналіз сучасної стратегії перекладу англomовного юридичного дискурсу представлений величезною кількістю лексикографічних видань, досліджень і публікацій, тому сьогодні теорія перекладу англomовного юридичного дискурсу міцно затвердилася як наукова дисципліна. Цьому сприяли усвідомлена потреба в науковому узагальненні перекладацької діяльності, розвиток мовознавства, теорії комунікації і інших галузей знання, що забезпечили наукову базу для вивчення перекладу, і, нарешті поява серйозних перекладацьких досліджень (С. Колісник, Г. Солганік, А. Шиленко, S. Lukits та ін.) Усе це переконливо довело можливість і перспективність створення наукового англomовного юридичного напрямку. Від перекладача як посередника міжкультурної комунікації в юридичній галузі залежить її успіх. **Актуальність дослідження** визначається необхідністю вивчення особливостей сучасної стратегії перекладу англomовного юридичного дискурсу.

Об'єктом дослідження є юридичні документи, їх асоціативно-порівняльна мотивація, а предмет дослідження – використання перекладацьких трансформацій у перекладі англomовних юридичних документів українською мовою.

Мета статті полягає в тому, щоб виявити суть стратегії перекладу англomовного юридичного спрямування як процесу міжмовної і міжкультурної комунікації, а саме використання перекладацьких трансформацій у перекладі англomовного дискурсу українською мовою.

Матеріалом дослідження були різноманітні словники у галузі юридичного права, наукові праці на предмет англomовного юридичного дискурсу.

Виклад основного матеріалу. Початку ХХІ століття характерна підвищена зацікавленість науковців питаннями когнітивної та дискурсивної лінгвістики, особлива увага при цьому приділяється активізації мовознавчих пошуків у вивченні дискурсу та його типів у комунікативно-прагматичному аспекті. Чис-

ленна кількість лінгвістичних праць присвячена вивченню дискурсу, хоча серед науковців дотепер відсутня єдність у трактуванні цього поняття [Зайцева 2021].

Існують різні визначення дискурсу. Відтоді як суттєво змістився фокус досліджень у сучасній лінгвістиці з формального аналізу тексту в напрямку не лише функціонального, а динамічного, термін «дискурс» набув неймовірної популярності.

У нашому дослідженні термін «дискурс» трактуємо широко, як все, що сказане і написано в рамках певної тематики його учасниками. Термін характеризує галузь дослідження – спілкування в правовому аспекті, мовну взаємодію господарюючих суб'єктів.

Термін «дискурс» (від французького слова discours – мовлення) на початку 50-х років ХХ століття запропонував американський структураліст, фахівець із методології лінгвістичних досліджень, спеціаліст в області математичної лінгвістики С. Херріс (1902–1992). У своїй статті, присвяченій аналізу рекламного дискурсу, науковець уперше вжив термін «дискурс» у розумінні «зв'язний текст» [Херріс 1962 : 194].

У нашому випадку юридичний дискурс – це сукупність мовних актів, які прийнято використовувати з метою визначення та характеристики юридичних процесів у різних галузях права. Вони усі відображають реалії юридичного простору. Використання лінгвокультурологічного підходу до дослідження сучасних стратегій перекладу англomовного юридичного дискурсу (на меті якого – визначити ментальні утворення, які за ними стоять, а також їхню специфіку) вважається загальноприйнятим, сприяючи доволі глибокому аналізу наукового спрямування лінгвокультурного концепту у юридичній галузі.

Безперечно, переклад англomовного юридичного дискурсу – відповідальне завдання для перекладача. Він вимагає високої міри володіння обома мовами, багатогранного сприйняття мовної картини світу, відмінних знань юридичної галузі, зокрема, юридичних механізмів правового захисту, особливостей юридичних осіб публічного права, юридичних фактів та складників злочинів, особливостей кримінального права та кримінально-процесуальних відносин. Не виключенням є судовий процес. Достемен-

ної уваги потребує англомовний дискурс господарського права та юридичних осіб як суб'єктів господарювання, правосуб'єктності юридичних осіб, а саме суб'єктів правової діяльності, особливостей прав інтелектуальної власності і всього, що з ним пов'язано. Особливості міжнародного права та міжнародно-правових норм теж знаходяться в полі зору перекладача. Можливі труднощі у разі перекладу особливостей трудового (договірної) права, а саме трудових відносин. Суттєві труднощі у процесі перекладу стосуються спадкового та імміграційного права, норм права на інтелектуальну власність. Складнощі виникають на етапі розбору видів права та відповідної лексики юридичного спрямування [Cherniuk 2021].

Перекладач повинен фокусувати свою увагу на проблемі як правової, так і лінгвістичної адекватності юридичної термінології, перекладаючи той чи інших матеріал юридичного спрямування. В такий спосіб підвищується рівень розвитку професійної комунікативної компетенції перекладача та змінюється його рівень знань з різноманітних галузей права. Перекладач зобов'язаний зважати на те, що кожна мова унікальна і розвивається самостійно.

Досвідчені перекладачі, працюючи над перекладом англомовного юридичного дискурсу, вибирають той спосіб перекладу, який найбільш підходить змісту контексту. Враховується спеціальна галузева одиниця, комбінуються різноманітні прийоми перекладу. Це необхідно для того, щоб якомога точніше і вдало передати лексичне значення контексту мовою перекладу, зберігши при цьому, наскільки це можливо, звукову форму і морфемну структуру кожної початкової лексичної одиниці. Тому, в результаті перекладу англомовного юридичного дискурсу можливі певні труднощі. У більшості випадків вони стосуються термінології. Перекладач не завжди обізнаний у сфері наукової інфраструктури, не володіє науковими термінами, і в результаті, він не здатен підібрати еквівалент в цільовій мові. Тому, перекладач стратегічно підходить до питання перекладу сучасного англомовного юридичного дискурсу, а саме ретельно вивчає правове питання, термінологію, яка його обслуговує, а також особливості англійської мови.

Звернемо увагу на те, що до перекладу англомовного юридичного дискурсу не можна

підходити лише з лінгвістичної точки зору. Важливим є ретельний аналіз усього тексту, і лише розуміючи, про що саме йде мова, розпочинати перекладати. В той же час, не слід покладатися лише на власні знання в цій галузі, нехтуючи лінгвістичним аналізом тексту. Перекладач зобов'язаний орієнтуватися в тих галузях науки, до яких відноситься література перекладу. У нашому випадку це розуміння стратегій перекладу англомовного юридичного дискурсу.

Сам процес перекладу установчих документів юридичного спрямування має структуровану форму: розуміння оригінального тексту, аналіз вихідного тексту, ситуації та довідкової інформації. Щодо перекладу, то він включає в себе синтез моделі перекладу, редагування та аналіз результатів перекладу; перевірку перекладу за моделлю з вихідним та цільовим контекстом (семантика, граматична, стилістична) [Velykodska 2015: 58].

У такий спосіб підвищуються практичні знання іноземної мови, освоюється теорія перекладу англомовної юридичної літератури. Також перекладач повинен орієнтуватися у питаннях словотворення та семантики.

Відмітна риса англомовного юридичного дискурсу як інституційного укладена в такому типі суспільного інституту, як юридичний, який включає сукупність властивих йому соціальних норм, зразків поведінки і діяльності. Під громадським інститутом розуміємо певну форму організації, регулювання, упорядкування суспільного життя, діяльності та поведінки людей; елемент соціальної структури суспільства.

Отже, стосовно сучасного суспільства вбачаємо можливим виділення юридичного дискурсу як одного з основних видів інституціонального дискурсу, оскільки юриспруденція пронизує всі сторони життя сучасної людини, задовольняючи людські потреби. Юридичну сферу прийнято вважати одним із найважливіших аспектів формування та розвитку сучасного суспільства. Юриспруденція є системою знань про право і державу та представляє суспільні науки. Право і держава розвиваються на основі загальних об'єктивних закономірностей розвитку суспільства, які ретельно вивчають різноманітні суспільні науки, в тому числі політологія, соціальна філософія, соціологія та інші суспільні науки.

Лінгвістичний аналіз тексту свідчить про те, що разом з граматикою, семантикою тексту і іншими аспектами його вивчення важлива роль належить і стилістиці тексту.

В основі стилю сучасного англійського юридичного дискурсу лежать норми англійської письмової мови з певними специфічними характеристиками, а саме [Лахмостова; Ходаковська 2013]:

1) лексика. Англійськомовний юридичний дискурс представлений величезною кількістю спеціальних термінів і слів не англосакського походження. Відбираються слова ретельно, щоб максимально точно передати думку. Особливої уваги потребують службові (функціональні) слова (союзи), а також та лексика, що забезпечує логічні зв'язки між окремими елементами висловлювань (говору). Лексика текстів англійськомовного юридичного характеру викликає істотну складність при перекладі, незважаючи на те, що відрізняється значною стандартністю і стереотипністю (вирази-кліше, блоки, які багаторазово повторюються в сталій формі в конкретних ситуаціях, закріплюються за ними і функціонують як словесні штампи), будучи невід'ємною її частиною. Не зважаючи на те, що така лексика складає чималу складність при перекладі, перекладач повинен знайти способи її перекладання на українську мову, якнайповніше, передаючи значення слів.

Ядром юридичного інституційного дискурсу є спілкування базової пари *адвокат (advocate, defence lawyer)– клієнт (client)*, наприклад, *тяжкий злочин (grave crime)– злочин (misdeed), вбивство (killing) – умисне вбивство (murder) – ненавмисне вбивство (manslaughter), грабіж (robbery) – вуличний грабіж (mugging) – крадіжка (theft) – крадіжка зі зломом (burglary), приносити присягу (swear an oath) – припинити присягу (abandon an action), дійти до суду за справою (come to trial) – порушити справу, подати позов (file a lawsuit)*. Ознаками типу інституційного дискурсу, згідно В. Карасик, є компоненти інституційного дискурсу: учасники, умови спілкування, ціннісні елементи, структура лінгвістичного концепту юридичного дискурсу та інше.

Офіційний і вузькоспеціальний контекст англійськомовного юридичного дискурсу значно полегшує завдання перекладача. Під час опра-

цювання термінологічної лексики міжнародних юридичних документів було виділено наступні способи перекладу: використання повного українськомовного еквіваленту; калькування; транскрибування та транслітерація. Описовий переклад, що використовується, коли термінологічна одиниця не має українськомовного еквіваленту, і навіть не запозичена за допомогою калькування або транскрибування.

Оскільки лексика міжнародних юридичних документів відрізняється значною стандартністю та стереотипністю, ділові стандарти є невід'ємною її частиною. Під час дослідження даного пласту лексики міжнародних юридичних документів було виділено такі способи перекладу: використання повного еквіваленту; калькування.

Під час вивчення міжнародних юридичних документів було також виділено групу англійськомовних запозичень, які функціонують в українськомовних міжнародних юридичних документах у вигляді кальок з оригіналу і українськомовних відповідників одночасно. Найпоширенішим способом перекладу інтернаціоналізмів у міжнародних юридичних документах є транскрибування, що свідчить про закріплення інтернаціональних лексичних одиниць в українському діловому дискурсі, так само як і в інших мовах. Наступний спосіб перекладу інтернаціоналізмів у міжнародних юридичних документах – описовий переклад.

2) граматика. Допустимо використовувати лише граматичні норми, що добре встановлені в писемному мовленні. Дуже широко поширені безособові, пасивні і невизначено-особисті конструкції. Дуже часто вживаються складносурядні і складнопідрядні речення, наприклад: *Викликаний повторно в судові засідання свідок Д. категорично відмовився від явки до суду, свідок В. відмовився від свідчень на суді, а свідок П. дав у судовому засіданні неправдиві свідчення. Яку відповідальність можуть нести свідки Д., В., П. за допущені ними правопорушення? – Called again in the court session of the witness D. Categorically refused to appear to court, evidence. I refused to testify in court, and P's case gave false testimony in the court session. What responsibility can be borne by the witnesses D., V, P. for the offenses committed by them?* У їхньому складі переважають прикметники, іменники,

неозначена форма дієслова. Логічне виділення часто досягається шляхом відступу від чіткого порядку слів (інверсії). Наведемо приклад:

За прогул без поважних причин технік Рожанов був звільнений з роботи за п. 4 ст. 40 КЗпП України. Вважаючи це стягнення надто суворим, Рожанов звернувся до районного суду із заявою про заміну суворого стягнення – звільнення з роботи, на менш суворе – догану. Свої позовні вимоги Рожанов обґрунтував тим, що ст. 149 КЗпП України передбачена необхідність врахувати при обранні стягнення ступінь тяжкості вчиненого проступку і заподіяну ним шкоду, попередню роботу працівника.

Чи може суд замінити дисциплінарне стягнення – звільнення, на менш суворе – догану?

Відповідно до ч. 1 ст. 147 КЗпП України за порушення трудової дисципліни до працівника може бути застосовано тільки один з таких заходів стягнення: догана; звільнення.

Статтю 147 КЗпП України передбачено, що дисциплінарні стягнення застосовуються органом, якому надано право прийняття на роботу (обрання, затвердження і призначення на посаду) даного працівника.

Отже, суд може лише перевірити законність накладеного на працівника дисциплінарного стягнення (наявність підстав для застосування стягнення, дотримання процедури та порядку його накладення тощо) та визнати його, за наявності передбачених законодавством підстав, незаконним, проте в силу приписів ст. 147 КЗпП України позбавлений можливості самостійно застосовувати дисциплінарні стягнення, у тому числі – здійснювати заміну одного виду стягнення іншим.

Переклад: *For a walk without good reasons, the technician Rozhanov was dismissed from work for P. 4 tbsp. 40 KZPP of Ukraine. Considering this claim to be too strict, Rozhanov appealed to the district court with the request to replace the strict penalty – dismissal from work, less severe – disjery. Rozhanov justified his claim that the article. 149 the KZPP of Ukraine envisages the necessity to take into account the pre-work of the employee when choosing the degree of severity of the offense and the harm caused by it.*

Can the court replace disciplinary punishment – dismissal, less severe – disjustice?

According to the article 1. 147 the Code of Labor Code for violation of labor discipline to

the employee can be applied only one of the following measures:

- 1) *dogana;*
- 2) *dismissal.*

Article 147 of the Code provides that disciplinary penalties shall be applied by the body which is given the right to take a job (election, approval and appointment) of the employee.

Thus, the court can only check the legality of disciplinary penalty imposed on the employee (grounds for application of the penalty, observance of the procedure and the order of its imposition, etc.) and recognize it, if there are legal grounds, illegal, but because of the provisions of Art. 147 the SCCP is deprived of the possibility to independently apply disciplinary penalties, including – to replace one type of recovery with another.

3) спосіб викладу матеріалу. Основне завдання не лише англomовної юридичної літератури, а й наукової загалом – точно і чітко довести певну інформацію до читача. Для цього фактичний матеріал викладається логічно, без застосування емоційно забарвлених слів, виразів і граматичних конструкцій. Це формально-логічний спосіб викладу.

Тому, головний критерій точності перекладу англomовного юридичного дискурсу – тотожність інформації. Здебільшого, це проекція окремо взятої замкнутої термосистеми. При перекладі важлива не лише точність, але і логічність з об'єктивністю. В цілому, визнаний той переклад, в якому інформація передається рівноцінними засобами.

Для здійснення адекватного перекладу текстів угод юридичного характеру був використаний цілий ряд синтаксичних трансформацій: синтаксичне уподібнення; перехід від зворотного порядку слів до прямого, зміна предикатів при перекладі, заміна пасивних конструкцій активними, членування речення, об'єднання речень.

Синтаксичне уподібнення як перестановка, тобто зміна порядку (розташування у реченні) мовних елементів в тексті перекладу в порівнянні з текстом оригіналу. Заміна членів речення призводить до перебудови його синтаксичної структури.

У процесі перекладу з англійської мови текстів юридичної тематики зафіксовані вислови зі зворотним порядком слів. При їх перекладі перекладач вдається до переходу від зворот-

ного порядку слів до прямого. Ця синтаксична трансформація у текстах досліджуваних угод зустрічається рідко.

Аналіз перекладів текстів юридичних угод з англійської мови на українську свідчить про те, що в міжмовному спілкуванні зміна предиката – явище досить часте. Предикативна частина в українській мові може бути передана другорядними членами речення.

Оскільки англійській мові притаманні більш економні способи вираження думки, ніж це має місце в українській мові, це призводить до розширення обсягу перекладеного тексту. Членування речення – спосіб перекладу, при якому синтаксична структура речення в оригіналі перетворюється на дві і більше предикативні структури мови перекладу, є частим явищем у досліджуваних юридичних угодах.

Об'єднання речень як спосіб перекладу при якому складне речення англійської мови передається простим реченням української мови, або перетворення синтаксичної структури в оригіналі шляхом з'єднання двох або більше простих речень в тексті перекладу.

Суть стратегії перекладу англійського юридичного дискурсу полягає у інформативності (змістовності), логічності, точності та об'єктивності, ясності і зрозумілості, номінативності речень, конкретизації загальних понять, вживання переважно дійсного способу.

Ми дійшли висновку, що при перекладі текстів юридичного спрямування виникають труднощі в підборі точної перекладацької відповідності, що є необхідною умовою адекватного перекладу. Для повної передачі інформації необхідно враховувати як лексичні особливості юридичних англійських текстів, так і синтак-

сичні та граматичні. Перспективу подальшого розвитку тематики вбачаємо у дослідженні морфологічних та стилістичних особливостей текстів юридичних документів.

Висновки. З огляду на вищевказане підкреслимо важливість поєднання

теоретичних основ та практики письмового перекладу сучасних англійських юридичних текстів. Їх структура наступна: тема тексту; вивчення слів (термінів), які формують семантичне ядро; ключові слова з метою розуміння частин і тексту цілком; розуміння головної ідеї; читання тексту в наступному порядку: слово, речення, абзац, текст; після текстових завдань актуальним є деталізований лексичний аналіз, пропрацювання складних для перекладача граматичних аспектів.

Оцінка перекладу здійснюється на наступних принципах: 1) комунікативні прагматичні норми перекладу; 2) еквівалентні норми перекладу; 3) відсутність контекстуальних, культурних, функціональних, лексично-граматичних помилок.

У процесі детального аналізу з'ясувалися вимоги до професійних перекладачів. Вони включають в себе знання лексичних і граматичних особливостей обох мов у правовій сфері; глибоке розуміння концепцій, які використовуються фахівцями в певній галузі, і термінології, яка виражає поняття та їх взаємозв'язки в мові джерела і цільових мовах.

Нами проведений частковий аналіз юридичної термінології з метою визначення їх подальшого використання у процесі перекладацької практики залежно від стилістичних і жанрових особливостей текстів і одночасно кореляції інтерпретації юридичних термінів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Зайцева М. О. Конгнітивно-комунікативні параметри англійського судового дискурсу в діячності (кінець XIX – початок XX століття) : дис. ... докт. філолог. наук за спец. 10.02.04 – германські мови. Запорізький національний університет. Запоріжжя, 2021. 502 с.
2. Лахмостова А. І. Структурні особливості англійських та німецьких складних термінів та їх переклад (на матеріалі текстів юридичної тематики). URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/168412244.pdf>
3. Херрис С. Совместная встречаемость и трансформация в языковой структуре. *Новое в лингвистике*. 1962. Вып. II. 686 с.
4. Ходаковська О. О. Стратегії перекладу англійського юридичного дискурсу. *Закарпатські філологічні студії*. 2021. Випуск 15. С. 61–65.
5. Cherniuk A., Voytko T. English legal discourse in the aspect of translation. *Наукові праці Міжрегіональної академії управління персоналом. Філологія*. 2021. Випуск 1. С. 43–47.
6. Velykodska H. The Application of Translation Strategies in Written Translation Teaching Process. *Visnyk National Technical University of Ukraine Kiev Polytechnical Institute*. 2015. № 5. С. 54–64.

REFERENCES

1. Zajceva M. O. (2021). Konghnityvno-komunikatyvni parametry anghlomovnogho sudovogho dyskursu v diakhroniji (kinecj KhKh – pochatok KhKhIstolitija) : dys. ... dokt. filolog. nauk za specialnistju 10.02.04 – ghermansjki movy. Zaporizjkyj nacionalnyj universytet. Zaporizhzhja.
2. Lakhmostova A. I. Strukturni osoblyvosti anghlijsjkykh ta nimecjsjkykh skladnykh terminiv ta jikh pereklad (na materiali tekstiv jurydychnoji tematyky). URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/168412244.pdf>
3. Hjerris S. (1962). Sovmestnaja vstrechaemost' i transformacija v jazykovej strukture. *Novoe v lingvistike*. Vyp. II. 686 s.
4. Khodakovsja O. O. (2021). Strateghiji perekladu anghlomovnogho jurydychnogho dyskursu. *Zakarpatsjki filologhichni studiji*. Vypusk 15. S. 61–65.
5. Cherniuk A., Voytko T. (2021). English legal discourse in the aspect of translation. *Naukovi praci Mizhrehion-aljnoji akademiji upravlinnja personalom. Filologhija*. Vypusk 1. S. 43–47.
6. Velykodska H. (2015). The Application of Translation Strategies in Written Translation Teaching Process. *Visnyk National Technical University of Ukraine Kiev Polytechnical Institute*. № 5. C. 54–64.

V. V. HROMOVENKO

PhD (Philology),

Associate Professor at the Department of Foreign Languages for Professional Communication, International Humanitarian University, Odesa, Ukraine

E-mail: gromovenkovikkos@gmail.com

<http://orcid.org/0000-0001-6706-3231>

O. O. ODINTSOVA

Senior Lecturer at the Department of Foreign Languages for Specific Purposes, Vasyl' Stus Donetsk National University, Vinnytsia, Ukraine

E-mail: o.odintsova@donnu.edu.ua

<http://orcid.org/0000-0001-5644-3394>

L. V. SOLOHUB

Candidate of Philological Sciences,

Associate Professor at the Department of Foreign Languages for Sciences, Ivan Franko National University of Lviv, Lviv, Ukraine

E-mail: Solorena17@gmail.com

<http://orcid.org/0000-0001-9926-322X>

CURRENT STRATEGIES FOR TRANSLATION OF ENGLISH LEGAL DISCOURSE

Translation of professional vocabulary is the basis of scientific translation, an important means of intercultural communication, and constantly attracts the attention of researchers. This is especially true of the lexical and terminological units of the legal field, which have been represented by a large number of lexicographical publications, research and publications over the last decade. Its success depends on the translator as a mediator of intercultural communication. Undoubtedly, modern strategies for translating English legal discourse are a very important task for a translator, which requires a high degree of mastery of both languages, a multifaceted perception of the linguistic picture of the world, and excellent knowledge of the field of science. After all, despite the expansion of international cultural and legal ties in the world, the use of modern means of communication, such as the World Wide Web, and the associated mutual enrichment of different languages and cultures, the translator must take into account that each language is unique and evolving independently. It has its own linguistic realities, it enshrines its own cultural and historical realities, as well as new realities and concepts that do not yet have equivalents at the time of their translation into other languages. That is why the translator acts as an interlingual mediator who helps recipients to obtain the information they need, and at the same time, introduces new terminological lexical items in the vocabulary of their native language. The urgency of the topic has led to the growing interest of modern linguistics in the study of conceptual linguistic phenomena of English-language legal discourse, contributed to the identification and systematization of its linguistic representation. Analyzing examples of English-language legal discourse, universal patterns and specific differences are characterized.

Key words: discourse, text, lexical and grammatical features, adequacy.